

Dagboek 2 20 – 24 juli 2015

Onze werkweek begint met een vergadering samen met het Spie-en bestuur. Het begint om 9 uur. Tenminste, zo is het plan. Maar we zijn in Cambodja en daar zijn de dingen niet zoals we in Nederland gewend zijn. De vergadering begint pas als iedereen er is. En omdat sommigen wel een paar uur moeten reizen, en het verkeer en de wegen in Cambodja ook niet zijn zoals in Nederland kan het voorkomen dat de vergadering pas een uur later begint.

Vanmorgen is het half 11 als iedereen er is. Maar dat wil niet zeggen dat iedereen tot die tijd ongeduldig op de klok zat te kijken en zich ergert omdat we niet op tijd beginnen. Integendeel. Het is een drukte van jewelste op het Spie-en kantoor. Er wordt al flink overlegd en er gaat weer veel geld heen en weer (alle betalingen gebeuren hier contant). Sareth, de Spie-en secretaresse, is er druk mee, alle transacties lopen via haar en prof. Phan, de penningmeester. Zij moeten alles registreren en dat gebeurt heel zorgvuldig.

Ik schrijf intussen de agenda (die vandaag geheel door ons wordt ingevuld) op een groot whiteboard, in het Engels natuurlijk. En dr. Sun zet er een poosje later de Khmer vertaling achter. Want de meesten spreken geen Engels.

Mr. Koy, de directeur van Spie-en, opent de vergadering met het lezen van een gedeelte uit de Bijbel, Spreuken 20 (het is vandaag de 20^e). En na gebed heet hij iedereen welkom, vooral de Nederlandse directie en spreekt de hoop uit dat we een vruchtbaar werkbezoek mogen hebben. Wij op onze beurt brengen de groeten over van familie en veel vrienden van De Brug uit Nederland.

De vergadering verloopt geheel op Cambodjaanse wijze. Dat wil zeggen nogal chaotisch voor Nederlandse begrippen. Het komt voor dat er regelmatig twee vergaderingen bezig zijn aan tafel. Regelmatig rinkelt er een mobiele telefoon, die meteen wordt beantwoord. Een telefoontje gaat voor alles.

Eén van onze Nederlandse gasten heeft in het verleden al eens een keer geopperd om een bak water op tafel te zetten. Als er dan een telefoon afgaat, moet die in de bak met water worden gedompeld. Die suggestie is hier echter niet doorgevoerd. Was dat wel het geval dan waren er tientallen telefoons verdronken op de Spie-en tafel.

We spreken vandaag over diverse zaken. Allereerst kijken we terug op het afgelopen halfjaar. Alle aanwezigen vertellen over hun werk, wat er al is gebeurd in de eerste zes maanden van dit jaar. En dat is veel. Deze periode is het droge seizoen, zodat de wegen goed begaanbaar zijn. De materialen voor de projecten kunnen dan makkelijker worden vervoerd dan in het regenseizoen. En dus zijn al bijna alle irrigatieprojecten en bruggen klaar. Twee van de drie te bouwen scholen zijn al klaar. De bouw van de derde school ligt tijdelijk stil omdat er geen water is. En dus kan er bijvoorbeeld geen cement worden gemaakt.

Ook het programma voor de aidspatiënten en weeskinderen gaat door. Gelukkig nemen de aantallen af. Maar sinds begin dit jaar is ons werkgebied uitgebreid met 6 communes (gemeentes), die grenzen aan het gebied waar we al werkzaam zijn. In deze communes werkte tot een paar jaar geleden een andere organisatie, die door te weinig geld de werkzaamheden moest stoppen. De

mensen zaten dus plotseling zonder hulp en voedsel. In de afgelopen maanden heeft Spie-en geïventariseerd hoe groot de nood is. En die is aanzienlijk. We zullen tijdens dit werkbezoek dit gebied ook zelf bezoeken en daar verslag van doen in een volgend dagboek.

Kia werkt tijdelijk op het Spie-en kantoor

Dr. Sun, de medisch specialist

Mr. Soeun, vice directeur

Er ligt de komende weken heel wat werk op ons te wachten. Maar we beginnen met het op maat maken van een Spie-en Manual, een soort financieel handboek. We trekken daarvoor een paar dagen uit om het met de Spie-en staf (Sareth, Kuong, Kia) te bespreken. Zij zijn uiteindelijk degenen die hier het meest mee te maken krijgen. Het is taaie stof, maar we slaan ons er doorheen. En al pratende lopen we de hele procedure weer door en leren heel veel over de gang van zaken op het kantoor en in het veld.

Buiten is het 34 graden. Op onze kamer zo'n 10 graden 'kouder', beter gezegd 'minder warm', maar prima om uit te houden en te werken.

Een probleem is hier de internetverbinding. Die werkt van 8 uur 's morgens tot een uur of 6 's avonds. Sareth en Kuong hebben al meerdere keren een klacht ingediend. Het blijkt dat in het kantoor van de internetserver aan het eind van de dag de hoofschakelaar wordt omgedraaid en alles uit gaat. 's Morgens om 8 uur wordt alles weer ingeschakeld. Inderdaad, we zijn hier in Cambodja! En niemand klaagt, behalve.... Nederlanders.

Geen internet, dus geen e-mails, geen Facebook, geen Whatsapp..... Wat een rust!

Frits en Beja